U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce **BH Securities a. s.,** IČ 601 92 941, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 15, zastoupen Mgr. Pavlem Wenzlem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Příkopě 15, proti žalované **České národní bance,** se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2012, č. j. 9 A 124/2010 – 93,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí bankovní rady České národní banky ze dne 8. 4. 2010, č. j. 2010/1098/110, kterým bylo (k jeho rozkladu) změněno rozhodnutí České národní banky ze dne 20. 11. 2009, č. j. 2009/9109/570. Městský soud rozsudkem ze dne 1. 10. 2012, č. j. 9 A 124/2010 – 93, tuto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Proti výše uvedenému rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“), dne 16. 1. 2013 kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve posouzením, zda jsou v projednávané věci splněny všechny procesní podmínky, za nichž může jednat (podmínky řízení). Jednou z podmínek řízení je i podání návrhu na zahájení řízení ve lhůtě k tomu určené zákonem.

Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*).

Ze soudního spisu vyplývá, že rozsudek městského soudu byl doručen zástupci stěžovatele (advokátovi) prostřednictvím datové schránky (§ 45 odst. 2 a § 46 odst. 1 občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Pro rozhodnutí o kasační stížnosti je proto v této věci podstatná právní úprava doručování obsažená ve zvláštním předpisu (§ 47 odst. 1 občanského soudního řádu, § 42 odst. 5 s. ř. s.), konkrétně v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“). Podle § 17 odst. 3 tohoto zákona, dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu (§ 17 odst. 1 zákona). Nepřihlásí-li se tato osoba ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení (§ 17 odst. 4 citovaného zákona).

V posuzované věci byl kasační stížností napadený rozsudek městského soudu dodán do datové schránky zástupce stěžovatele dne 21. 12. 2012. Poněvadž se zástupce stěžovatele v průběhu deseti dnů od jeho dodání do datové schránky nepřihlásil, nastala u této písemnosti fikce doručení, a to dnem 31. 12. 2012 (viz potvrzení o doručení do datové schránky, připojené na č. l. 104 spisu městského soudu). Udává-li stěžovatel za den doručení datum 2. 1. 2013 (den, kdy si rozsudek fakticky z datové schránky vyzvedl), nemůže toto jeho tvrzení, vzhledem ke kogentní povaze ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., obstát. Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, tak bylo pondělí dne 31. 12. 2012.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta pro podání kasační stížnosti tak počala běžet v úterý dne 1. 1. 2013. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti proto v dané věci připadl na pondělí dne 14. 1. 2013.

Kasační stížnost byla Nejvyššímu správnímu soudu zaslána dne 16. 1. 2013 (faxem a současně doporučenou zásilkou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb – viz čl. 18a spisu NSS). Z výše uvedeného tedy vyplývá, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Jak již bylo uvedeno výše, zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Zdejšímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost jako opožděnou odmítnout postupem dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s,. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Obdobně vrátí soud poplatníkovi přeplatek na poplatku (odpovídající část poplatku) vzniklý podle § 6a odst. 3, bylo-li řízení zastaveno jen zčásti. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl, že se stěžovateli vrací celý zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu